responsum hoc a me tulit, expectan me clandi nuntiu. Ecce venit is eidem
Claudius Nuntius, et mihi nouu attulit, quo nullu latius, et incuidius acci-
dere potuit. quin et Bugimagister quidam ausus est, et ipse dicere,
quaecunq fuerit fides in Regni Comitijs, qua nunc istant recepta, ni
ea sic libenter acquieturum. Cui respondi me certo scire, quod M.tas
Regia nihil de noua fide constituenda cogitet, ac habere me litras
illius M.tis huius rei testes nuper etiam ad me datas, quibus hoc ipsum
profitetur, quae Patru sunt ea retinere, nec quouis doctrina uento circu-
ferri se nolle, et haec fuit potissimu causa, quamobrem etia ad ista
Regni Comitia proficisci mihi decretu est, ad quae si me Deus incolumem
seruauerit, omnino su profecturus, etiam si no oibus adueniu ad illa
neu gratu futuru existimo. Expectabam adueniu ad me Nuntij, uru
is cuspiam ostendisset mihi se Varsauia ueniru, et habituru esset
cupiunis opportunu tempus per hos testes dies apud me conuiuandi, mutuaq
postea cisiliu, quod sibi potestatem hanc a M.ta Regia negari dicerat, apud
quam gratia et auctoritate plurimu uale dicitur, ex qua ut functum
aliquem ad ecclesia in his terris suam redidam faciat, sedulo nobis Deus
precandus est. Mecum nihil fui comunicatum, nec quid ueru agatur
scio, nisi quod vulgi sermonibus multa perferuntur ad me, quae mihi mi-
me citimnida uidentur, quo magis essa faciendu, ut ad ista Comitia
proficiscar existimo, cui praesertim id a me tanto studio cotinuerint in
Comitijs nrs oes haru terrarum ordinis, ut eis negare no potuerim, quam

alias illuc proficiscendi causas adferunt, ab Ill.ma D. Vra peto meu ut
uer hoc precibus suis apud Deu prosequatur. Quamuis enim in meliorem
spem erigar, postaq laetia huius Austriacae tabula Catastrophen
uidere licuit, no su tu omni prorsus cura uacuus. Gratulor autem Ill.me
D. Vra maiorem in modu, quod laboru suoru eu quem optauit fructu
est cosequuta, habemus id quidem diuinae misericordiae, sed cuiquamis
oia per se possit etia absq medio, ministerio tamen hominu Deus utatur
in hominu salute procuranda, non minima laudis pars Ill.mi quoq D. Vrae
tribuenda uenit, cuius prudentia factu est, ut in hunc locu res
perducatur. Mihi quoq quod non ignorat Ill.ma D. Vra minus dura
prouincia mandata est, legatu ut agam in Sinodo ma Prouinciali, quae
quando sit cotura Deus nouit. Nam nec mecu de ea quisq agit, nec ego cu
quoqua, et ueru fatibor Ill.me D. Vra, rem differri, quin et auferri si
mihi possidendu est, non molestis.me ferram, et in magna beneficij
parte collocarem, si possem ab hac tanta molestia liber esse. Quamuis ~~[illegible]~~ enim
celer, aliquid tamen monstri ali, quorunda sermonibus intellexi. Mihi quidem
ad comitia, si Deus uolet, proficisci deliberatu est omnino, sed a synodo
liber ut esse queam praesertim tag legatus, siquid potest adiuuat nec quero,
quod sibi consiliu a me dari petiuit Ill.ma D. Vra, qua illius no indigueru,
euentus indicat. fecissem tamen illius mandato satis, sed profectione
mea ad Comitia, tu negotijs, quibus in illis destrictus eram, prohibebar
deinde uero praeter ea quae partim dal S.mi D. Nuntiu Apliku, qui istic est, partim
ad oratorum Ser.mi Regis mei scripsi, qd aliud scribere, non habebam